

[Finansministeren.]

Også det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på visse lidt mere konkrete anvisninger på, hvad man skulle gøre på det ene og det andet felt, og også dertil må jeg sige, at det er ting, vi må vende tilbage til. Men hverken det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen eller det ærede medlem hr. Thisted Knudsen syntes rigtig om, at jeg havde sagt om forslaget, at det var overflødigt og agitatorisk og taktisk bestemt. Det kan godt være, at det er en ikke alt for pæn tankegang hos mig, at jeg tror om de ærede medlemmer, at de fremsætter forslag af agitatoriske grunde; men jeg tror det nu altså, og jeg tror det i dette tilfælde så meget mere, som man jo ikke har kunnet være uvidende om, at lovgivning var under forberedelse på de områder, vi her taler om. Vi har jo været inde på det ved tidligere lejligheder, og det forhold må bestyrke mistanken om, at formålet med dette forslag til beslutning først og fremmest har været at gøre befolkningen opmærksom på, at her havde vi de sande, ædle forkæmpere for både husejere, lejere og landbrugere, og hvad ved jeg, i denne forbindelse... (*Afbrydelse: Hvad med regeringens forslag?*). Når regeringen fremsætter forslag, tilsigter de at ændre bestemte, konkrete forhold. Dette forslag er, som nogle har gjort opmærksom på, i sig selv lidt af et slag i luften. Jeg forstod da også på det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, at den saglige mening med forslaget hovedsagelig var at holde finansministeren i ørerne. (*Thisted Knudsen: Ja!*). Jeg takker naturligvis for denne meget venlige omsorg.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning mere, specielt til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen. Jeg forstod på hans indlæg såvel som på fremsættelsen forleden, at man ikke skal belaste landbrugsjorden yderligere med grundskyld, og man skal ikke belaste den ene eller den anden form for boliger yderligere; der kan altså ikke blive ret meget plads for en stigning i ejendomsbeskatningen i kroner og ører, og det er vel også dette indtryk, der skal fremkaldes. Men det står i et mærkeligt forhold til de udtalelser, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremsatte her i tinget den 23. april 1964, da vi behandlede de samme partiers forslag om afskaffelse af grundstigningsskylden. Jeg

havde ved den lejlighed gjort nogle bemærkninger om det provenutab, der ville opstå, og om, hvorledes det skulle dækkes, og dér fik jeg i virkeligheden af det ærede medlem hr. Axel Kristensen at vide, at det skulle jeg slet ikke bekymre mig om, for de forestående vurderinger ville automatisk medføre en sådan stigning i ejendomsbeskatningen, at det rigeligt dækkede. For at man nu ikke skal påstå, at dette er noget, jeg tager ud af luften, vil jeg tillade mig at citere fra Folketingstidende for 1963-64, sp. 4838 og 4839. I den førstnævnte spalte siger det ærede medlem hr. Axel Kristensen bl. a.:

„Vi fastholder, at med en almindelig vurdering i efteråret 1964 og med bortfald af grundværdistigningsafgiften pr. 1. april næste år, sådan som vi har foreslået, ville der ikke være blevet tale om at udskrive forøgede indkomstskatter til dækning af bortfaldet af de 80 mill. kr., som grundstigningsskylden skønnes at indbringe, fordi den almindelige vurdering i sig selv ville bringe så store stigninger på de andre grundskatter, at det ville langt mere end opveje bortfaldet af grundstigningsskylden.“

Og senere efter at have nævnt nogle tal for grundstigningsskylden o. s. v. siger det ærede medlem — sp. 4839 —:

„Regeringens forslag vil beholde en stigning i grundskatterne på ca. 200 mill. kr., idet de vil opretholde ca. 60 mill. kr. af grundstigningsskylden. Vi vil afskaffe denne helt, og derved vil der indtil videre blive 140 mill. kr. forøget grundskat til dækning af det offentliges udgiftsstigninger, og der bliver derfor ikke tale om, at der skal udskrives ekstra indkomstskat til dækning af bortfaldet af grundstigningsskylden.“

Jeg synes, det er ganske interessant, at når det passer i krammet og argumentationen, så regner man glat væk provenuet, om jeg så må sige, af vurderingernes virkning under de gældende beskatningsregler med, hvorefter man, når så den anden sag er klaret, kommer og siger: dette her vil vi altså have kvittet.

Jeg skal slet ikke tale om agitation i denne forbindelse, men jeg synes, at man i hvert fald skulle have lidt bedre orden i argumentationen.